

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦਾਰ

1999 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 1288

7 ਦਸੰਬਰ, 1999

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 — ਐੱਸ. 151—ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ, 1956 — ਐੱਸ. 18 — ਧਾਰਾ 18 — ਐੱਸ. 18 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਹਰੇਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(ਪਰਾ ਪ)

ਅਸ਼ੋਕ ਸਿੰਗਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਸਤਿੰਦਰ ਖੰਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੋ

(1) ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ₹1 ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਹਾਫ਼ਸੂਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ . ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਸਹਿਗਲ ਬਨਾਮ

(2) ਦ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦੇਹਰਾਦੂਨ (1) ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਾ ਪੀਯੂਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੀਯੂਸ਼ ਚਤੁਰਭੁਨ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਜੋਂ, ਹਰੇਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸੋਧ.

(3) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਮੋਨਟੇਨੈਂਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਕੇ.ਐਸ. ਦੀਨਦਿਆਲੂ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਲਲਿਤਾਕੁਮਾਰੀ (3), ਗੋਰੀਵੇਲੀ ਅਪੰਨਾ ਬਨਾਮ ਗੋਰੀਵੇਲੀ ਸੀਤਮਮਾ (4), ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਹਰਭਜਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਰਾਮਚੰਦਰ, ਬਹੇੜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਸਨੇਹਲਤਾ ਦੇਈ (6) ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਡੈਸੀ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਰੂਹਾਂ ਇਕੱਠੇ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਵਿਤਰੀ ਬਨਾਮ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਰਾਵਤ (8) ਅਤੇ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (9) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲਾ। .

(4) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਗੋਰੀਵੇਲੀ ਅਪੰਨਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

- (1) 1998 (2) PLR 515
- (2) ਏਆਈਆਰ 1998 ਬੰਬਈ 151
- (3) ਏਆਈਆਰ 1953 ਮਦਰਾਸ 402
- (4) ਏਆਈਆਰ 1972 ਏਪੀ 62 (ਡੀਬੀ) '1977 ਪੀਐਲਆਰ 506
- (5) ਏਆਈਆਰ 1977 ਉੜੀਸਾ 96 (ਡੀਬੀ)
- (6) 1991 (2) PLR 324
- (7) ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 984
- (8) 1999 (2) PLR 699
- (9)

ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ

ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 15,1 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਤਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“ਧਾਰਾ 151 ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਰਡਰ, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ 'ਸੂਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ' ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

“ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(5) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। , *ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ *ਸਾਵਿਤਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। *ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ . ਹਰ ਕੌਰ (10)* ਅਤੇ *ਕਵੰਰ ਵਿਸ਼ਵਜੀਤ, ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ* ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ। *ਨਿਰਮਲਾ ਕਵੰਰ (11)* ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ

(10) 1970 CLJ 648

(11) 1991 (2) PLR 277

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਇੱਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਟਾਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਜੋ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਉਲਟਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਤੇ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅੰਤਰਿਮ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣ ਦਾ ਅਪਵਾਦ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਮੂਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਲਣਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(5) ਹੁਣ ਨਾਓ ਰੈਡਵਰਟਿੰਗ। (ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ, 3 ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਹੌਜ਼ੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵੀ ਲਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਕਮਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 6,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ। ਹਰੇਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ।

(6) vi ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ 3 ਰੀਵਿਜ਼ਨਟੀਪੇਟ ਵਿੱਚ ਨੋਇਟਮੈਰਿਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੂਦ ਜੇ.ਜੇ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ *FAO* ਨੰ. 754

27 ਮਾਰਚ, 2000

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1988 - ਐੱਸ. 149 (2) ਅਤੇ 170—ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਇਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ *S. 149 (2)* ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ—'ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ'-ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਚੋਣ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 170 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ-ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ-ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਇਹ ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਅਪੀਲ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ।

(ਇ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1997(1) PLR 532, ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ)

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਅਤੇ ਐੱਸ. 170 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ